
Van de voorzitter

Beste Vrienden,

Op 23 april jongstleden is Ed Meeuws overleden. Voor velen (waaronder de trouwe lezers van de Vriendenband) zal dit niet als een verrassing zijn gekomen. Maar het is natuurlijk toch triest om afscheid te moeten nemen van een Vriend. Verderop in dit blad vindt u een uitgebreid 'In Memoriam', maar ik overdrijf natuurlijk niet als ik hier stel, dat we met Ed Meeuws een icoon in de atletiek hebben verloren.

Als u dit leest, is de traditionele openingswedstrijd van het jaar, de Ter Specke Bokaal, allang weer geweest en is het atletiekseizoen volop losgebarsten. Alle (top)atleten zullen hun uiterste best doen de limieten voor de verschillende toernooien te halen. Dit jaar wordt de EYOF in eigen land georganiseerd (in Utrecht, 14/19 juli) en zullen de (wat) oudere atleten uitgezonden worden naar de EJK in Rieti, de EK <23 jaar in Tampere en naar de WK in Moskou. Het belooft een mooi seizoen te worden.

Vrienden en (oud-)Jeugdfonds-atleten bijeen in Lisse (foto Ed Turk)

En dat seizoen begon dus 11 mei bij de Ter Specke Bokaal, waar net als vorig jaar een bestuursdelegatie van de Vrienden aanwezig was, met name om de Jeugdfonds-atleten te volgen. Enkelen van hen deden het bijzonder goed! Maureen Koster liep een geweldige race op de 1000 m en liet de favoriete Yvonne Hak kansloos achter zich. Maureen vestigde met 2.40,81 en passant ook een baanrecord. Koen Smet verbeterde zijn PR met bijna twee tiende seconden op de 110 m tot 13,63 sec, maar kwam daarmee enkele duizendste te kort om

Gregory Sedoc te verslaan. En wat te denken van de prestatie van oud-Jeugdfonds-atlete Nadine Broersen, die met 1,89 m eindelijk het stokoude record van Mieke van Doorn, Mirjam van Laar en Monique van der Weiden uit de boeken sprong! Ook Churandy Martina nam deel in het 4 x 100 m team van Rotterdam Atletiek en alleen al zijn aanwezigheid en inbreng waren voldoende om de aanwezigen blij te laten worden.

Zoals u de vorige keer hebt kunnen lezen, heeft Cors van den Brink het plan opgevat om weer een Atletiekblad te gaan uitgeven. Tijdens de Ter Specke Bokaal was het programmaboekje al in een soort vooruitgave van dit blad opgenomen. En dat zal ook bij de volgende baancircuitwedstrijden en NK's gebeuren, zodat u met eigen ogen kunt zien wat het blad u te bieden heeft.

Tot bij een van de volgende trefpunten (NK baan!) of tot de volgende Vriendenband.

Els Stolk, voorzitter

Van het secretariaat

Adres secretariaat:

Kees de Kort, Lange Trekke 17, 5071 TR Udenhout,

Tel.: 013 5112583 of 06 10150009,

E-mail: secretaris@vriendenvandeknau.nl

Overleden

- Op 23 april 2013 is onze Vriend Ed Meeuws overleden. Ed is 88 jaar geworden.

Nieuwe leden

- Monique Jansen, Melisandeplaats 5, 3816 RL Amersfoort, tel. 06-41214793, e-mail m.jansen@wpkeesboeke.nl Monique heeft vorig jaar nog meegedaan aan de Olympische Spelen en het jaar daarvoor aan het WK op discuswerpen. Monique werd 7 x Nederlands kampioen discuswerpen. Ook deed ze op topniveau aan kogelstoten. Voor meer gegevens: http://nl.wikipedia.org/wiki/Monique_Jansen
- Christian Tamminga, Noordersingel 100B, 2651 LW Berkel en Rodenrijs, telefoonnummer 010-8486262 of 06-21281299, e-mail christiantamminga@hotmail.com Geboortedatum 30 april 1974. Christian werd 5 x Nederlands kampioen op polshoog en 1x op hink-stap-sprong. Voor meer gegevens zie: http://nl.wikipedia.org/wiki/Christian_Tamminga
- Arie Kauffman, Kersengaard 14, 3962 JP Wijk bij Duurstede, tel. 06-50240758, e-mail ajmk@ziggo.nl Geboortedatum 23 januari 1950. Arie was technisch directeur van de Atletiekunie van 1986 tot 1992 en algemeen directeur van 1992 tot 2002. Hierna werd Arie directeur van de KNSB en later van de Judobond
- Wilma Rusman-Zukrowski, Lindenlaan 63, 6163 AX Geleen, tel. 06-21823135, e-mail wjzukrowski@gmail.com Geboortedatum 14 mei 1958. Wilma was Nederlands topatlete op de lange afstanden, op de baan, op de weg en in het veld. Zij werd twee keer Nederlands kampioen, namelijk op de 5000 m en bij veldlopen en won enkele marathons. Voor meer gegevens zie: http://nl.wikipedia.org/wiki/Wilma_Rusman

Wijzigingen:

- Sjoerd Koster heeft een nieuw e-mailadres, namelijk sjoerdkoster@ziggo.nl
- Het e-mailadres van Sjouke Tel is gewijzigd naar s.tel@hetnet.nl
- Het e-mailadres van Ella Hoogendoorn is gewijzigd naar allad@telenet.be
- Wim en Ina Visser hebben hun e-mailadres doorgegeven: w.a.visser1932@kpnmail.com
- Simon Vroemen is verhuisd van 's Hertogenbosch naar Vught. Hij woont nu op Zonneweilaan 11, 5263 EA Vught. Zijn telefoonnummer is 073-8511511

-
- Leo de Winter heeft een nieuw adres. Het is nu 35 Los Verdes Drive, San Luis Obispo (CA) 93401, tel. 001-559-679-8709
 - Bob en Corrie Vos hebben vanaf 29 mei een nieuw adres. Het is geworden Raadhuisstraat 63, 6711 DS Ede
 - Nieuw adres van Jan van der Voort: Verpleeghuis “De Kreek”, afdeling De Rietgans 1, kamer 8, Leeuweriklaan 34, 2691 CK ‘s-Gravenzande, telefoon 0174-419703

Nieuws van en over Vrienden

- Bij Jan van der Voort is op 16 april het linkerbeen tot boven de knie geamputeerd, nadat hij een jaar geleden ook al een zware hartoperatie heeft ondergaan. Hij verblijft voorlopig in het hierboven genoemde verpleeghuis voor revalidatie en een poging om een prothese aan te brengen.
- Lotte Visschers en Marko Koers kregen er op 1 april een zoon bij, zijn naam is Jhim.
- Leo van der Veer heeft op 11 februari 2013 een zware longoperatie ondergaan, gevolgd door diverse complicaties. (bron: Reünistenbericht AV Haarlem van mei 2013).
- Wil Westphal en Chris van der Meulen bezochten in Nideggen (D) Fred van Herpen. Het was een aangenaam bezoek met veel leuke herinneringen. Fred loopt voorzichtig weer wat rond met een stok. Samen met zijn vrouw Anneke werkt hij op een bewonderenswaardige positieve manier aan verbetering van zijn situatie.

Opmerking: graag bij een adreswijziging er rekening mee houden dat je het nieuwe adres niet alleen stuurt naar de Atletiekunie maar ook naar het secretariaat van de Vrienden. Wij krijgen adreswijzigingen namelijk niet automatisch door van de Atletiekunie.

Vriendenfietsdag 2013

Zaterdag 7 september is het weer de dag van de traditionele jaarlijkse Vriendenfietsdag.

Dit keer zal deze plaatsvinden in het oosten van het land en wel rondom De Lutte in het mooie Twente en zal worden georganiseerd door Rinus en Marianne de Schipper.

De fietstocht zal gaan over oude kerkenpaden en weggetjes tussen weilanden, bos en heide met af en toe een heuvel er tussendoor.
Kortom een afwisselende tocht.

Voor overnachtingsmogelijkheden zie www.vvvdellutte.nl

Vanaf half juli kan men zich opgeven via marianne@deschipper.nl voor fietstocht met / zonder diner.

In Memoriam Ed Meeuws

Drie Vrienden spraken tijdens zijn uitvaart om hem de laatste eer te bewijzen: Jaap Noordenbos mede namens de Atletiekunie en de Vrienden van de KNAU, Joop Kant als vriend en Patty Schoemaker mede namens de BetaTiming groep. We citeren uit de drie toespraken.

Jaap Noordenbos gaf een overzicht van Ed's werkzaamheden in de atletiek

Beste Petra, Henk, familieleden, vrienden en bekenden

Na het overlijden begint de herinnering. Ed werd in 1943 lid van Pro Patria, daarna volgden Minerva, Palthena, in 1947 DOS, dat later opging in de fusievereniging Atletiek Vereniging Rotterdam (AVR) en nog wat later in de huidige fusievereniging Rotterdam Atletiek (RA). Ed was zelf geen begenadigd atleet. Hij startte dan ook al in 1944 met jurywerkzaamheden, werd onder andere scheidsrechter en wedstrijdleider en in 1948 starter, in die tijd heette dat nog seingever. Dit vak heeft hij geleerd van dé starter in Rotterdam van die tijd: Egbert Mekes jr.

Ed vertelde ooit een aardige anekdote. “In de oorlogstijd hadden de Duitsers de startpistolen ingepikt, maar Mekes senior, die meubelmaker was, vond er wat op: hij fabriceerde een klaphout. Een gat, dat in de bovenzijde was geboord, werd met talkpoeder gevuld, wat de rook van het startpistool verving. Na afloop zat je helemaal onder het talkpoeder.”

De juryleden van de Afdeling Rotterdam droegen allen een blauwe blazer met daaronder een grijze broek of rok. Allen? Neen, Ed droeg een rode blazer. Hij schoot ook niet met een startpistool maar met een startrevolver. Een 9 mm Arminius!

Ed heeft tot en met 1984 als starter gefunctioneerd. In die 36 jaar heeft hij een geweldige palmares opgebouwd:

- 25 maal starter bij Nederlandse Kampioenschappen
- 40 maal starter bij interlandwedstrijden.

Enkele hoogtepunten:

- 1973 Europese Indoorkampioenschappen in Ahoy Rotterdam
- 1978 Zijn eerste interland vrouwen Nederland-Frankrijk, waarvan hij dacht dat dit gelijk zijn laatste was. Hij diskwalificeerde namelijk Puck Brouwer voor twee valse starts en Puck was in die tijd de beste sprintster van Nederland.
- 1980 Olympische Spelen voor gehandicapten in Arnhem
- 1981 Europese Jeugdkampioenschappen in Utrecht
- 1982 Europacup vrouwen in Sittard.

Ook in diverse tv-afleveringen van Superstars werkte hij mee als starter.

Ed startte, tijdens mijn periode als bondstrainer meerkamp, ook de Nationale Kampioenschappen Meerkamp op Vijfsluizen in Vlaardingse. Op een van deze wedstrijden was hij jarig. Ik zei tegen hem dat ik 's-avonds wel even langs zou komen.

Dat is goed zei hij, met een gezicht van: hij komt toch niet! Ik belde die avond bij hem aan en hij keek blij verrast! Leuk. Maar Ed ik heb nog een verrassing en toen kwamen er 6 tienkampers te voorschijn. Ed vond het hartstikke leuk, of zijn vrouw het leuk vond weet ik eigenlijk niet.

Naast het starten bekleedde hij ook diverse bestuursfuncties, zo was hij onder andere: Voorzitter technische commissie van de voormalige afdeling Rotterdam van de KNAU, waar hij tevens vicevoorzitter van was.

In de zeventiger jaren lid van de Unieraad - Lid van de commissie van het Jury- en Wedstrijdwezen - Commissaris in het bestuur van de Vrienden van de K.N.A.U. - Lid van de technische commissie van de Stichting Rotterdam Marathon - Bestuurslid van de Atletiekvereniging Rotterdam (AVR).

Wat velen niet weten is, dat hij samen met Karel Vroon de beheerder was van het archief van de Vrienden van de K.N.A.U., feitelijk de voorloper van de latere Stichting Atletiekerfgoed.

Voor zijn verdiensten in de atletiek heeft hij vele onderscheidingen gekregen:

- Ridder in de Orde van Oranje Nassau
- Nationale jury-Trofee (de Frans Jutte trofee)
- Lid van verdienste van de KNAU, en later:
- Erelid van de KNAU
- Van de I.A.A.F. kreeg hij het Diploma in verband met het 75 jarig bestaan van de I.A.A.F.
- Erelid van Rotterdam Atletiek
- De Gouden Pluim van de vereniging Vrienden van de K.N.A.U..

Ed was een trouwe bezoeker van de bijeenkomsten van de Vrienden. Zo was hij nog bij een van de Nederlandse Kampioenschappen in het Olympisch Stadion in Amsterdam, begeleid door zijn dochter Petra. Hij kon bijna niets meer zien, maar hij herkende je aan je stem.

Ed is niet meer, maar als ik mijn ogen sluit, dan zie ik hem staan en hoor ik hem zeggen: "Heren, op uw plaatsen,, klaar,"

Ed bedankt, je leeft voort in onze herinnering.

Joop Kant vertelde o.a. over een brief van Nelli Cooman en zijn onderscheiding

Graag wil ik beginnen met een e-mail welke Nelli Cooman mij enkele dagen geleden zond. Daarin schrijft ze: Mijn oprechte deelneming met het overlijden van Ed. Hij is de beste starter van Nederland geweest. Hij stond aan het begin van mijn carrière en dankzij hem ben ik één van de snelste starters in de wereld geweest. Helaas kan ik niet bij zijn uitvaart aanwezig zijn wegens Tv-opnamen in het buitenland. Wilt u de familie langs deze weg veel sterkte wensen bij dit grote verlies. Ed zal altijd in mijn gedachten blijven. Dank je wel Ed, voor de prachtige tijden op de baan en bij wedstrijden.

Aldus Nelli Cooman, o.a. 6x Europees kampioen, 2x wereldkampioen en ex-wereldrecordhoudster op de 60 meter indoor.

Over starters gesproken: De atletiek verloor begin dit jaar door een medische misser de opvolger van Ed Meeuws, Herman Sluiter uit Lelystad. Vandaag herdenken we Ed Meeuws zelf.

Toen ik in 1956 voor het eerst de 100 meter liep op de Nenijto met Ed als starter, kon ik niet vermoeden dat hij vele jaren later behalve sportvriend ook nog onze huisvriend zou worden. Dat huisvriend zijn breidde zich uit tot familie en burens van ons in De Lier. Iedereen schrok dan ook van de mededeling dat Ed was overleden.

In 2001 kreeg Ed een Koninklijke Onderscheiding. Dat was voor hem een topdag. Toenmalig staatssecretaris Margo Vliegthart vond Ed een voorbeeld van sportieve vrijwilligheid, met ruim vijftig jaar belangeloze inzet. Vliegthart reikte hem de versierselen uit behorende bij benoeming tot ridder in de Orde van Oranje-Nassau en gaf hem drie klapzoeven.

In april 2007 moest Ed verhuizen van een portiekwoning naar een gelijkvloerse woning, bestemd voor ouderen. Dat vond hij maar helemaal niks. Maar toen hij er eenmaal zat, moest hij bekennen het wel gemakkelijker te vinden. Gaandeweg ging zijn gezondheid achteruit. Hij ging slechter zien, waardoor ik de Ratelaar voorlas en de Vriendenband van de Vrienden van de K.N.A.U.. De gezondheid ging meer en meer achteruit met het uiteindelijke gevolg, dat hij in het verpleeghuis overleed.

Het tijdperk Ed is voorbij. Mijn vrouw en ik bewaren aan hem de allerbeste herinneringen. Weer is een atletiekicoon ons ontvallen.

Ed, bedankt voor je langdurige vriendschap.

Moge je ziel in vrede rusten.

Patty Schoemaker sprak mede namens BetaTiming

Wat zullen we je missen, je was een vaderfiguur voor de BetaTiming groep. Samen met Theo Swaak heb je een tijdwaarnemingsgroep opgericht in West 2, wat later BetaTiming werd. Jarenlang heb je de administratie gedaan, de financiën geregeld, de contacten gelegd met diverse verenigingen.

Ed is voor ons een ambassadeur geweest, als de groep van Meeuws kwam zat het wel goed. Om de band van de BetaTimers onderling te versterken, gingen we eens per jaar uit eten met aanhang, zodat wij elkaar goed leerden kennen en het thuisfront de mensen achter de namen leerden kennen. En Ed wist vaak de goede restaurantjes uit te zoeken. Op het laatste wilde hij niet meer mee, dan gingen we naar hem toe en was de vraag: heb je zin om mee uit eten te gaan naar de Mac, de vraag was nog niet gesteld of hij had zijn schoenen en jas al aan. Toen Ed niet meer kon omdat zijn zicht slechter werd, wilde hij toch heel graag op de hoogte gehouden worden van het reilen en zeilen van de groep. Ed, we zullen je als onze baas missen en Ed, nu kun je niet mopperen als we je onze baas noemen. Ik denk dat je toch wel trots was op die titel.

Door ruimtegebrek zijn de toespraken ernstig ingekort. Ze zullen binnenkort integraal op onze vernieuwde website worden geplaatst.

- Loopnummers
- Werpen
- Springnummers
- Wedstrijdmaterialen
- Trainingsmaterialen
- Kinderatletiek
- Kracht en Fitness

De specialist in atletiekmaterialen

Optimale service, de beste selectie en de beste merken, o.a.

UCS *Spirit*

polanik
voor Realisatie van sport

**NEMETH
JAVELINS**

Telefoon: +31(0)10 - 226 43 90 | mobiel: +31 (0)6 - 21 28 12 99

E-mail: Christian@tammingasports.nl

Website: www.tammingasports.nl

Piet Olofsen overleden

Op 18 april 2013 is in Hoorn oud-speerwerpkampioen Piet Olofsen op 78-jarige leeftijd overleden. Olofsen was al enige tijd ernstig ziek.

Hoewel Piet Olofsen als lid van AV Hollandia al aan atletiek deed sinds zijn vijftiende, ontwikkelde zijn carrière zich relatief laat. Pas op 27-jarige leeftijd, in 1962, werd hij voor de eerste maal opgesteld in de nationale ploeg, waarna hij twee jaar later zijn eerste nationale titel veroverde. Olofsen was toen al hoog en breed getrouwd.

Voor menigeen zou het huwelijk aanleiding zijn geweest om de topsport vaarwel te zeggen, maar de atletiekloopbaan van Olofsen kwam toen pas goed op gang. Over een periode van negen jaar veroverde hij zeven Nederlandse titels en hij was de enige Nederlander die van 1966 tot en met 1972 een prestatieniveau van boven de 70 meter wist vast te houden. In totaal kwam Olofsen 33 maal voor Nederland in een interlandwedstrijd uit en gedurende veertien jaar, van 1967 tot 1981, hij was met zijn beste worp van 74,78 m nationaal recordhouder. In 1972, 37 jaar oud, zette hij er tenslotte een punt achter.

Olofsen werd in 1967 door de KNAU uitgeroepen tot atleet van het jaar en was sinds 1978 drager van het Unie-Erekrus in Goud. Bovendien werd hij in 2010 door de gemeente Hoorn voor zijn prestaties onderscheiden met de Gouden Sportpenning.

Piet Olofsen is op 24 april 2013 in besloten kring gecremeerd.

Piet Wijker

Nederlandse kampioenschappen Atletiek 2013 te Amsterdam

Plaats: Olympisch Stadion

Datum: 20 en 21 juli 2013

Beste leden van de vereniging Vrienden van de K.N.A.U.,

Het bestuur van de Atletiekunie heeft, mede namens de organiserende atletiekvereniging Phanos uit Amsterdam, het genoegen u en uw partner uit te nodigen om zondag 21 juli de wedstrijd bij te wonen.

Zaterdag 20 juli is er geen vip-programma. U hebt op deze dag wel vrij entree (polsbandje) tot het stadion en kunt u op iedere willekeurige plek (behalve de perstribune) plaatsnemen.

De uitnodiging wordt vóór 1 juli a.s. per e-mail toegezonden door de Atletiekunie.

Let op: dit is een nieuwe procedure voor u. In het antwoord op deze mail kunt u opgeven op welke dag(en) u de kampioenschappen wilt bezoeken en of u alleen komt of met partner en in het laatste geval de naam van de partner.

Heeft u geen e-mailadres of heeft u vragen, neem dan contact op met Chris van der Meulen:

- via e-mail: info@vriendenvandeknau.nl
- of telefonisch 040- 253 89 52
- of schriftelijk aan Chris van der Meulen, Oranje Nassaulaan 86, 5503 JG Veldhoven

Wedstrijdinformatie is te vinden via de website www.nkatletiek.nl

Het jurylid Aeneas

De vorige bladen was er aandacht voor het jureren. Laat ik ook eens een duit in het zakje doen.

Juryleden zien er onder andere op toe dat atleten zich aan de regels houden, een eerlijk “gevecht” leveren met elkaar, zodat de best presterende op dat moment ook de terechte winnaar zal zijn. Heel in het kort over enkele juryfuncties: een microfonist houdt het publiek op de hoogte en draagt bij aan een passende sfeer; zo nodig treedt bij overtredingen van de regels een scheidsrechter op en bij de “grote” wedstrijden is er dan voor de protesterende atleet ook nog recht op beroep bij de jury d’appel.

Nu zijn hardloophwedstrijden “al zo oud als de wereld” en het is niet altijd zo gegaan als zojuist hierboven beschreven. Zie dit voorbeeld dat al heel lang voor onze jaartelling speelde.

Aeneas was een mythologische Trojaanse held, de zoon van de godin Venus en een sterfelijke man, Anchises. Hij kan dus worden beschouwd als een halfgod, maar dan zonder bovenmenselijke krachten. Aeneas is de hoofdfiguur in het epos Aeneis, van Vergilius, waarin wordt verteld hoe Aeneas het verwoeste Troje verliet aan het hoofd van vele vluchtelingen die met hem megingen. De zeereis leidde via Kreta, Carthago, Sicilië en Cumae naar Latium (Italië), waar zijn nakomelingen Rome zullen stichten.

Tijdens de tussenstop in Cumae, aan de Tyrreense Zee, bepaalde Aeneas dat er sportwedstrijden zouden worden gehouden. Hieronder een beschrijving van de hardloophwedstrijd zoals die voorkomt in het boek van Vergilius.

Aeneas neemt ook zijn vader mee op zijn vlucht uit Troje. Een schilderij van Simon Vouet. (foto Wikipedia)

Aeneas richtte zijn schreden naar een grasrijk veld, van alle kanten omgeven door golvende heuvels met bossen, een amfitheater midden in de vallei. Hierheen ging de

held met vele duizenden en zette zich op een hoge troon in hun midden. Hier riep hij op wie zich in de snelle wedloop wensten te meten en hij stalde de prijzen uit. Van alle kanten kwamen zij samen, Nisus het eerst en Euryalus. Euryalus opvallend door schoonheid en jeugdige kracht, Nisus door aanhankelijkheid aan zijn jeugdige vriend. Hem volgde Diore, een koningszoon van Priamus' stam; daarna Salius samen met Patron, de één een Acarnaniër, de ander afkomstig uit Tegea, een Arcadische stad. Dan twee Sicilische knapen, Helymus en Panopes, de bossen vertrouwd, uit het gevolg van de oude Acestes; verder nog velen, wier namen het duister verleden verbergt. Aeneas sprak in hun midden als volgt: "Luistert goed en schenkt mij blijde aandacht. Niemand van dezen zal heengaan zonder beloning. Aan een ieder beloof ik twee Kretenzische speren met glanzende punt en een tweesnijdende bijl, met zilver bewerkt, een eregave voor allen gelijk. De drie winnaars zullen nog andere prijzen ontvangen en hun hoofd zal worden omkranst met de blonde olijftak. De eerste winnaar krijgt een paard met schitterend hoofdstel, de tweede een Amazonische koker met Thracische pijlen gevuld, hangend in een brede gouden draagriem, met een ronde edelsteen samen gegespt. De derde moge heengaan, verblijd met deze Argolische helm." Zo sprak hij.

Zij kozen hun plaats en toen het signaal was gehoord snelden zij weg en verlieten de streep, losbrekend aan een donkere wolk, met de blik reeds metend het eindpunt. Het eerst was weg en voor allen uit vloog Nisus sneller dan de wind en de gevleugelde bliksem. Volgend op hem, maar volgend op grote afstand, kwam Salius; dan een eind achter hem als derde Euryalus. Na Euryalus kwam Helymus; vlak achter hem vloog Diore voort en hangend over zijn schouder raakte hij zijn hielen haast met de voet en als niet de ruimte te kort schoot, glipte hij hem weldra voorbij of maakte hij de strijd onbeslist. Reeds waren zij op het laatste stuk van de baan en het eindpunt nabij, toen de ongelukkige Nisus uitgleed over glibberig bloed, dat bij het slachten van runderen toevallig ter aarde gevloeid was en het groene gras had doorweekt. Hier op die plek zette de jongeling, reeds juichend over de zege, zijn voet en hield niet het wankel spoor, maar hij stortte voorover in het modderig vuil en het bloed van het offer. Toch vergat hij Euryalus niet, niet zijn vriendschap; hij stond op van de gladde plek en stelde aan Salius zich in de weg.

Salius viel en wentelde zich in het dikke zand. Euryalus snelde vooruit en door het geschenk van zijn vriend nam hij de leiding; als winnaar rende hij voorwaarts onder handgeklap en kreten van bijval. Na hem kwam Helymus en als derde winnaar Diore. Toen wendde Salius zich met luid geschreeuw tot de toeschouwers van het grote theater en de voorste rijen der vaderen en hij eiste, dat eer, door list hem ontnomen, hem terug werd gegeven. Voor Euryalus pleitte de gunst van allen, zijn bekoorlijke tranen en zijn bevallige kracht door schoonheid gesteund. Hem kwam ook Diore te hulp, roepend met luide stem, want hij had nu de derde prijs en als de eerste aan Salius werd geschonken, zou hij als laatste zijn beloning verspelen. Toen sprak vader Aeneas: "Jonge vrienden, de voor u bestemde geschenken blijven onveranderd de uwe; niemand verandert de ranglijst der prijzen. Maar laat mij mijn

deernis tonen met het lot van mijn onschuldige vriend". Met deze woorden gaf hij aan Salius de reusachtige huid van een Gaetulische leeuw, zwaar van vacht en vergulde klauwen. Toen sprak Nisus: "Als zulk een beloning de overwonnene ten deel valt en gij hen die vielen beklaagt, hoe zult ge dan Nisus waardig belonen, ik die de eerste prijs met ere verdiend had, als mij niet het harde lot van Salius ook had getroffen?" Met deze woorden toonde hij zijn gelaat en zijn leden door het natte vuil bemorst. De edele vader lachte en liet hem brengen een schild, een werkstuk van Didymaon, door de Grieken ontruikt aan Neptunus' heilige deurpost; met dit prachtig geschenk eerde hij de edele jonkman.

Nu was de wedloop geëindigd en waren de prijzen verdeeld.

Enkele (voor dit tekstje relevante) flarden uit het wedstrijdreglement:

Artikel 163 De wedstrijd

Hinderen

2. Elke atleet die deelneemt aan een looponderdeel of aan snelwandelen en die een andere atleet duwt, voor hem langs loopt of hem de weg verspert teneinde zijn voortgang te belemmeren, kan op dat onderdeel worden gediskwalificeerd.

Diskwalificatie voor het versperren van de weg: komt Nisus daarvoor niet in aanmerking?

Artikel 146 Protesten en beroep

2. Protesten, betrekking hebbend op de uitslag of het verloop van een onderdeel, moeten binnen 30 minuten nadat het wedstrijdresultaat officieel is bekendgemaakt worden ingediend.

Met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid is het protest -direct na het finishen- tijdig ingediend.

3. Protesten moeten mondeling bij de scheidsrechter worden ingediend door de atleet zelf, door iemand die namens hem optreedt of door een officiële vertegenwoordiger van zijn team.

Salius zelf, dus akkoord.

Om tot een eerlijke beslissing te komen, moet de scheidsrechter gebruik maken van alle beschikbare gegevens, waarvan hij denkt dat die nodig zijn. Na een beslissing van de scheidsrechter over het protest, kan bij de jury d'appel tegen deze beslissing in beroep worden gegaan.

Tja, de "scheidsrechter" Aeneas bestrafte Nisus niet, had kennelijk genoeg aan zijn eigen waarneming, deed niets aan de uitslag van de wedstrijd maar maakte er gewoon vijf prijs-winnaars van! Opmerkelijk!

Artikel 119 Jury d'appel

De voornaamste functie van de jury d'appel is de behandeling van alle protesten als bedoeld in artikel 146 en

van alle kwesties die zich tijdens het verloop van de wedstrijd voordoen en die aan haar ter beslissing worden voorgelegd.

Als een halfgod zélf de beslissing neemt, heb je echt geen jury d'appel meer nodig.

Artikel 134 Microfonist

De microfonist informeert de toeschouwers over namen en startnummers van de atleten op elk onderdeel. Hij verstrekt alle relevante informatie. De uitslagen moeten zo spoedig mogelijk na ontvangst van de betreffende informatie worden omgeroepen.

► NED

De microfonist vermeldt - op verzoek van de wedstrijdleider - voorts datgene wat een veilig en vlot verloop van de wedstrijd bevordert.

Hoor je de huidige generatie microfonisten zich al in dergelijke bewoordingen uiten tijdens een wedstrijd?

Of Léon Haan bij een televisieregistratie van een atletiekwedstrijd?

Stel dat een verslag van de wedstrijd begint met: "Luistert goed en schenkt mij blijde aandacht...."

Dat gezegd wordt: "....en toen het signaal was gehoord snelden zij weg en verlieten de streep, losbrekend aan een donkere wolk, met de blik reeds metend het eindpunt."

"....en hangend over zijn schouder raakte hij zijn hielen haast met de voet en als niet de ruimte te kort schoot, glipte hij hem weldra voorbij...."

Ook opmerkelijk: drie winnaars in plaats van een op de eerste, op de tweede en op de derde plaats eindigende atleet, die ook alle drie een olijftak om de slapen gedrapeerd kregen, dus niet alleen de eerste.

Alleen al voor deelname waren er een aantal kostbare prijzen en mij dunkt dat bij de meeste wedstrijden winnaars van nu heel erg blij zouden zijn met de ereprijzen die toen daarbovenop beschikbaar werden gesteld.

Geëvalueerd is het werk van juryleden zeer zeker.

Beslis zelf maar of dit ook vooruitgang genoemd mag worden.

Hugo Tijmsmans

Kees Koppelaar als opleider

Zoals reeds in de vorige Vriendenband aangegeven, kon ik in het Voetlichtartikel over Kees Koppelaar niet alle activiteiten kwijt die deze 73-jarige er nog op nahoudt. Op één ervan wil ik hier terugkomen, die van bedrijfsopleider. Een niet alledaagse bezigheid voor een lid van de Vrienden, zeker niet op de leeftijd waarop wij worden geacht in alle rust terug te kijken op datgene wat ons een mensenleven lang heeft beziggehouden.

(foto Piet Wijker)

Zo niet Koppelaar, die zich totaal niet lijkt te bekommeren om de vraag, of het intussen niet genoeg is geweest. “Ik geef al zestien jaar les aan het bedrijfsleven. Voor grote internationals als DSM, ING, ABN*AMRO, SNS, Schiphol, KLM en Volker Wessels Stevin, maar bijvoorbeeld ook voor alle chirurgen van de VU. Dat zijn incidentele optredens. Vorig jaar heb ik er ‘maar’ 50 gedaan. Dit jaar ga ik daar dik overheen. Ik heb al boekingen tot in 2014. Joh, ze weten daar niet eens hoe oud ik ben”, grapt een nog immer gedreven Kees Koppelaar.

Niet goed, wegwezen!

Wie denkt dat je als atletiektrainer in dergelijke bedrijfssessies een beetje de populaire jongen kunt uithangen, die wat standaardoefeningen uit de hoge hoed tovert om zo een stel vermoeide bedrijfsmensen een dagdeel lang te vermaken, heeft het mis. Kees: “Die mensen zitten op een cursus van het VNO/NCW op opleidingscentrum De Baak in Noordwijk. Daar ben ik al sinds 1995 gastdocent en word ik gewoon ingehuurd voor een sessie. Na elke les, elke training krijg ik een beoordeling. En in deze business is het zo: geen goeie beoordeling..., wegwezen!”

Koppelaar kwam in contact met De Baak door Pernette Osinga, een schermster die hij op verzoek van het NOC enige tijd had begeleid in haar voorbereiding op de Olympische Spelen van 1992. Kees: “Zij gaf daar schermlessen aan bedrijfsgroepen. Via haar ben ik toen een keer gevraagd om een looptraining te komen geven binnen het kader van een bedrijfsopleiding.”

Eigen opleiding

In die sessies met bedrijfsmensen concentreert Koppelaar zich op techniek en scholing van de beweging. “Dan ga ik met ze lopen. Ik ben altijd bezig – maar dat doe ik op mijn gevoel – om de juiste positie van het lichaamszwaartepunt te vinden bij het lopen. Dat laat ik de mensen voelen.” Koppelaar heeft daar in zijn lange leven als atletiek- en conditietrainer zoveel ervaring mee opgedaan, dat hij nu ook zijn eigen mensen aan het

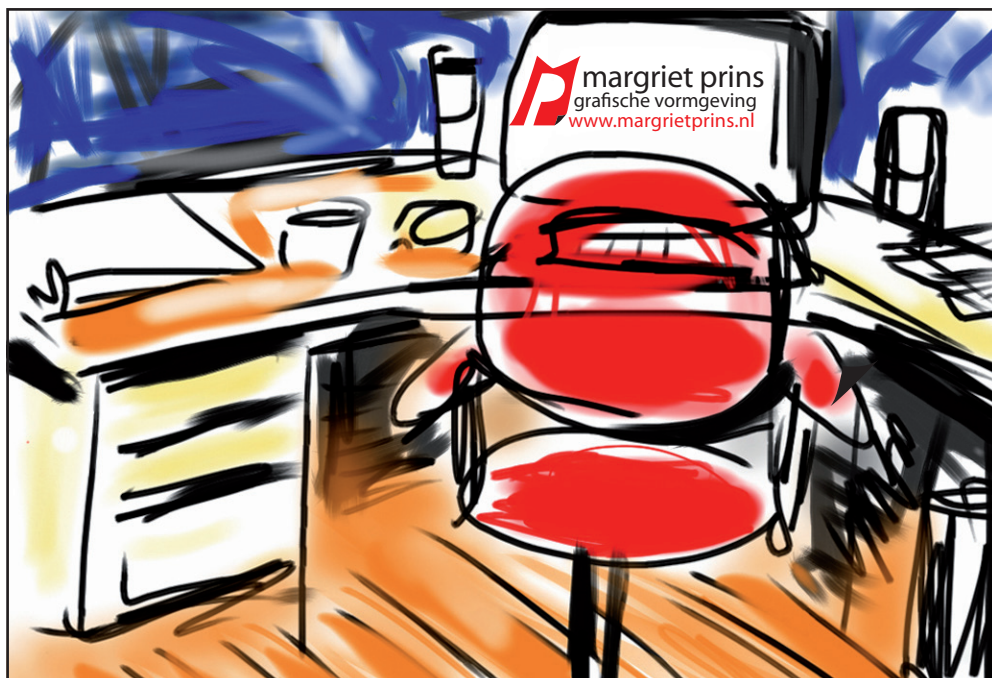
opleiden is. “Ik ben twintig mensen als looptrainer voor spelsporten aan het opleiden. Daar zit ook een stukje in van: hoe ga je lesgeven, hoe ga je dat proberen over te brengen? De oudste is 51 en de jongste 17. Er zit een bewegingswetenschapper bij, er zitten fysiotherapeuten bij. Die komen dan binnen zo van: *wij willen de looptrainerscursus volgen*. Dan denk ik: oh, jullie willen je manifesteren? Dan zet ik na de zesde of zevende training er eentje onverwacht voor de groep. Ik ben ze gewoon aan het leren om voor groepen te staan. Ja, dat geeft mij ook een heel grote bevrediging. Ik heb daar zoveel plezier in, dat ik er niet mee kan stoppen.”

Inmiddels hebben negentien van zijn leerlingen eind april hun certificaat ontvangen.

Koppelaar teert bij dit soort trainingen overigens niet uitsluitend op zijn lange en veelzijdige ervaring, maar leert ook nog voortdurend bij. Zo is hij geabonneerd op bladen als ‘Sportgericht’, het vakblad voor allen die zich bezighouden met de menselijke beweging, en ‘Sport en Geneeskunde’, het officiële wetenschappelijke tijdschrift van de Vlaamse en Nederlandse Verenigingen voor Sportgeneeskunde. Hierin komt hij veel dingen tegen die hij in zijn opleidingsactiviteiten weer kan gebruiken. Kees: “Dus ik heb altijd wel iets nieuws.”

Het moge duidelijk zijn, mensen als Kees Koppelaar geven de term ‘ouder worden’ een geheel andere lading.

Piet Wijker

Nieuws van de Stichting Atletiekerfgoed

► Een erfenis van Jo Jeurissen

Onder dit kopje deed de Stichting een beroep op de leden om een grote onvoltooide klus van Jo Jeurissen af te maken. Eerlijkheidshalve werd er bij vermeld dat het een monnikenwerk zal zijn.

Na het verschijnen van het blad ontving Chris Konings de volgende reactie van ons nieuwe lid Hans van Kuijen. Hans had natuurlijk al veel langer lid moeten zijn van de vereniging. Ook hier blijkt weer: beter laat dan nooit.

From: Hans van Kuijen
To: c.h.riskon@hetnet.nl
Subject: Erfenis Jo Jeurissen

Hallo Chris,

Ik las in de Vriendenband dat je zocht naar mensen die het manuscript van Jo Jeurissen verder willen afmaken.

Zoals je misschien weet ben ik sinds kort toegetreden tot de Vrienden en heb me de laatste 20 jaar intensief bezig gehouden met statistische uitgaven m.b.t. de internationale meerkamp. Naast de uitgave van het jaarlijkse *combined events annual* betrof dit ook de uitgave van een statistisch handboek van de meerkamp meeting in Götzis, een statistisch handboek over de Europa Cup meerkamp en onlangs de uitgave van een manuscript 100 jaar 10-kamp (1912 -2012).

In mijn intensieve naspeuringen stuitte ik hierbij ook regelmatig op Nederlands historisch materiaal en ben hierbij ook begonnen aan het opzetten/bijhouden van de Nederlandse deelnemers aan internationale kampioenschappen (OS, WK, WK-j, WK-i, EK, EK-j, EK-U23, EK-i). Ook mijnerzijds zijn deze files nog niet compleet, maar ik heb nog steeds de intentie om ook deze gegevens compleet te maken.

Sinds 1 januari ben ik niet meer in het arbeidsproces betrokken en krijg zodoende extra tijd om me met mijn hobby's bezig te houden. In principe ben ik dan ook bereid om mee te helpen aan het vervolmaken van dit manuscript. Aangezien mijn planning voor de komende zomer al aanzienlijk vol is ben ik echter pas beschikbaar in het najaar.

Alvorens echter definitief toe te zeggen lijkt het me verstandig om eerst verdere details te bespreken, m.b.t. omvang, inhoud van de publicatie (mij lijkt dat een eventuele publicatie ook verslagen en foto's van deze internationale kampioenschappen en interlands zou moeten bevatten) en of de opzet door meerdere mensen gerealiseerd gaat worden.

Met vriendelijke groeten, Hans van Kuijen

Het antwoord van Chris Konings:

Dag Hans,

Van dit soort reacties word ik altijd een beetje blij van binnen.

Dit is een heel mooi antwoord, want jij snapt wat voor een klus dit is. Je moet echt een hoop kennis hebben van de materie en tevens er ook aardigheid in hebben. Ik heb indertijd Jo geholpen bij het vinden van de voornamen van atleten van voor W O 2.

Vaak stonden die niet vermeld.

Na de zomer nemen we contact met elkaar op en pakken we het al gedane werk van Jo Jeurissen erbij.

Hartelijk dank voor het mooie aanbod.

Groet,

Chris Konings

► ***Alweer een leuke zoektocht***

Op 11 april 2013 schreef een zekere Richard Oerlemans aan Erfgoed:

Ik ben op zoek naar gegevens over mijn vader L.J. Oerlemans. Deze zou in (ik dacht 1964) Nederlands kampioen veldlopen geworden zijn.

Heeft u misschien een idee waar ik eventueel informatie en/of foto's hierover kan vinden?

Het zou ons kunnen helpen bij de revalidatie van mijn vader. Helaas is hij al zijn krantenknipsels en medailles kwijtgeraakt.

Erfgoed:

Goedemiddag Richard,

Ik ben al even op zoek gegaan in de jaren 1963 en 1964. Ik heb nog geen L.J. Oerlemans gevonden. Maar met wat meer gegevens wil ik nog even door zoeken. Ik wil graag een geboortjaar weten en ook van welke club hij lid was. Wat was zijn woonplaats toen hij aan veldlopen deed. We hebben in de vereniging Vrienden van de K.N.A.U. veel oud-atleten waaraan ik vragen kan of ze uw vader hebben gekend.

In 1964 werd Henk Snepvangers veldloopkampioen.

Richard:

Alvast zeer vriendelijk bedankt. Mijn vader is geboren op 4/3/1946 en woonde toen in Ossendrecht. Ik denk dat zijn club Excelsior heette. Hij liep wel gewoon als amateur, waarschijnlijk is er daarom moeilijk iets van terug te vinden. Ik ben zelf al geruime tijd op zoek. Ik herinner mij wel de plakboeken en trofeeën die hij mij vroeger vol trots heeft laten zien, maar onheil heeft dit allemaal verwoest.

Ik wil u bij deze enorm bedanken voor de tijd en moeite die u voor ons heeft gedaan.

Erfgoed:

Mooi dat je bedankt, maar we zijn nog lang niet klaar. Als je in 1946 bent geboren, dan ben je pas senior in 1964. Je kunt normaal gesproken niet direct vanuit de junioren een Nederlands kampioenschap winnen bij de senioren. Ik heb alle uitslagen van 1964-1967-1969 en 1970 nagezien. Daar staan de 20 besten in, maar geen Oerlemans.

Was Excelsior een voetbalclub met een atletiekafdeling, want regionaal organiseerde de K.N.V.B. ook wel veldlopen voor voetballers.

Hetzelfde was het geval bij de militairen. Ook die hadden hun eigen kampioenschappen. Geef me nog een paar dagen, want ik ga nog wat oud-atleten van Spado en/of Thor bellen.

Nogmaals Erfgoed:

Dankzij de **Provinciale Zeeuwse Courant** (PZC) is er toch wat bekend over uw vader en wel over wedstrijden die hij in Zeeland heeft gelopen. De indruk bestaat dat hij actief was in de jaren 1961-1963, dus vooral als C- en B-junior, (15-17 jarige). Zie de bijgevoegde krantenartikelen, die u kunt aantreffen op:

<http://zoeken.krantenbankzeeland.nl/>

Hein Cujé won onbedreigd de Goese Wallenloop

GOES. — Bij afwezigheid van de beherhouder van de Goese Wallenloop, de Apeldoornse atleet Klaas de Ruijter, die vorige week nog als eerste Nederlander in de Marthi-cross in Brussel was geëindigd, heeft de Middelburger Hein Cujé zaterdag niet de minste moeite gehad om ditmaal de Wallenloop op zijn erelijst te brengen. Nu ook de enige Zeeuw die nog enigszins tegenstand had kunnen bieden, Cas Mulder, verstek liet gaan (omdat hij niet altijd tegen dezelfde atleten wil lopen!) had Cujé van niemand wat te vrezen.

Ook de strijd om de tweede plaats was reeds spoedig beslist. Hans Bostelaar (Dynamo) liet duidelijk blijken dat hij nog veruit de meerdere is van Leo de Bruijn (RKHAV). Na B-klasser Zuiderveld die als vierde eindigde kwamen de verrassend goed lopende D-klasser Sohler (Marathon) en Tolhoek

ma door slechts 6 sec. achter Van der Schaaf de finish te passeren.

Uitslagen:

Senioren A-klasse: 1. H. Cujé (Dyn.) 17.04.; 2. H. Bostelaar (Dyn.) 18.13.1; B-klasse: 1. C. Zuiderveld (Exc. '55); 2. A. Bouwens (Mar.). C-klasse: 1. J. Dietvors (MOC); 2. R. Mondeel (Dyn.); 3. J. van Eestelaar (THOR); 4. P. Kolmeijer (Thor); 5. D. Jeras (Dyn.). D-klasse: 1. L. de Bruin (RKHAV); 2. D. Sohler (Mar.); 3. P. Tolhoek (Dyn.); 4. F. Brouwer (Dyn.); 5. W. Baek (Dyn.); 6. W. Key (MOC); 7. N. Leijnse (Dyn.); 8. J. Maat (Dyn.); 9. L. Helms (Dyn.); 10. C. Koens (AV'56).

A-junioren: 1. F. Remortel (RKHAV) 8.48; 2. P. v. d. Schaaf (Mar.) 9.19.8; 3. W. Wisse (AV'56) 9.25.; 4. J. van Bruijn (AV'56) 10.12.4; 5. P. Knijff (AV'56) 10.22.1; 6. P. van Loo (AV'56) 10.38..

B-junioren: 1. M. Nuljen (Moc'17) 5.14.; 2. C. Oerlemans (Exc. '55) 5.22.; 3. W. Wijnackers (id.) 5.26.5; 4. F. Warrens (RKHAV) 5.59.2; 5. P. Morcus (id.) 6.12.; 6. R. Munnikhof (AV'56) 6.16.6; 7. C. de Vlieger (Dyn.); 8. H. Kersten (Exc. '55); 9.

Een van de elf krantenartikelen welke dankzij Erfgoed hun weg vonden naar de familie Oerlemans.

C.Oerlemans van Excelsior '55 werd tweede bij de junioren-C

Richard:

Nogmaals heel erg bedankt. Ik heb dankzij u al een 11-tal krantenknipsels gekregen, Het blijkt dat Excelsior '55 een club was uit Putte (NB). Met wat namen die in de knipsels stonden hebben we al een reactie gezien bij mijn pa. We gaan dus zeker de goede kant uit. Ook namens mijn moeder hartelijk bedankt voor de geleverde inspanningen en behaalde resultaten.

Chris Konings

**Vraag onze
nieuwe catalogus aan!**

Stichting Exploitatie Olympisch Stadion Amsterdam

Olympisch Stadion 21 | 1076 DE Amsterdam | T 020 305 44 00

KEEP THE SPIRIT ALIGHT! www.olympischstadion.nl

Bijeenkomst op 24 juni in het Olympisch Stadion Sport, stad en koningshuis – de historische banden

Het Olympisch Stadion was op 17 mei jl. jarig, want precies 85 jaar eerder begonnen hier de Olympische Spelen. Vanwege deze bijzondere dag nodigen wij u daarom graag uit voor een bijeenkomst over de historische relaties tussen sport en stad, en tussen sport en koningshuis. We organiseren die op 24 juni, want ook dan is er een historische aanleiding. Het is in juni 2013 namelijk exact honderd jaar geleden dat met de bouw van het eerste stenen stadion van Nederland werd begonnen. Samen met het Mulier Instituut en Stichting De Sportwereld wordt deze ontmoeting georganiseerd in de *Olympic Experience*, het sportmuseum van het Olympisch Stadion. De toegang is gratis.

Op 14 juni 1913 werd de eerste steen gelegd van Het Amsterdamsche Sportpark aan de Amstelveenseweg in Amsterdam; een jaar later was de officiële opening van deze sporttempel als eerste stenen sportstadion van Nederland. Dat was een doorbraak voor de ontwikkeling van de moderne sport in Nederland, want eindelijk konden de toeschouwers zich met tienduizenden tegelijk melden om te kijken naar een wedstrijd.

Het enige tastbare dat van dit oer-stadion bewaard is gebleven is die eerste steen. Die bevindt zich nu in het Olympisch Stadion, dat in 1928 werd opgeleverd als opvolger van

het Oude Stadion, zoals het uiteindelijk is gaan heten. Alleen tijdens de Olympische Spelen van 1928 zijn deze stadions gezamenlijk gebruikt, omdat ze vlakbij elkaar lagen.

Honderd jaar na het leggen van die eerste steen vindt een bijeenkomst plaats, waar sporthistorici praten over de relatie tussen moderne sport en stedelijke ontwikkeling. De opening van het Oude Stadion was niet alleen voor de sport een doorbraak, maar voor de gehele stad Amsterdam. Nog nooit eerder hadden zoveel mensen zich verzameld in één gebouw, op één locatie. Om deze massa effectief te begeleiden en te controleren was een compleet nieuwe aanpak nodig van beveiliging, ordehandhaving en stratenbouw. Zo was de opkomst van de moderne sport wezenlijk voor de stedelijke ontwikkeling.

Ook voor het koningshuis was de komst van dergelijke stadions van groot belang, omdat het daar massale bijeenkomsten kon organiseren. Koningin Wilhelmina deed dat al tijdens de Eerste Wereldoorlog, waarbij een band werd gesmeed tussen koningshuis, leger en de bevolking. Ook daarna waren er met grote regelmaat nationale vieringen en rouwplechtigheden in stadions, waarbij sport, militair vertoon en nationaal zelfbewustzijn elkaar afwisselden – en dat allemaal onder het oog van de koninginnen van de vorige eeuw.

Onder leiding van **Marnix Koolhaas**, schaatshistoricus en medewerker van VPRO Geschiedenis, wordt over deze historische relaties gesproken. Hierbij zijn als sprekers uitgenodigd:

- **Jan Rijpstra** (voorzitter van de KVLO, oud-kamerlid voor de VVD) over de banden tussen koningshuis en sport.
- **Thijs Kemmeren** (Fontys Hogescholen, afstudeerrichting SPECO en Johan Cruyff University) over de invloed van de Tilburgse handboogsport in de negentiende eeuw op de stedelijke identiteit
- **Jurrit van de Vooren** (sporthistoricus, Olympisch Stadion en eigenaar van Sportgeschiedenis.nl) over Het Amsterdamsche Sportpark

Tevens is er een presentatie van de tentoonstelling *Olympic Impact* van Architectenbureau XML over hoe de Olympische Spelen van 2028 eruit zouden kunnen zien. Het Olympisch Stadion heeft deze spectaculaire tentoonstelling uit 2012 opgenomen in zijn collectie.

Maandag 24 juni in de Olympic Experience, Olympisch Stadion 2.

Aanvang 13.00 uur, slot (inclusief borrel) om 17.00 uur.

Toegang gratis.

Aanmelden via office@olympischstadion.nl, o.v.v. ‘Bijeenkomst 24 juni’

Voor vragen of opmerkingen: Jurrit van de Vooren, 0625072994

Of: Jurrit.vandeVooren@olympischstadion.nl

De routebeschrijving staat op <http://www.olympischstadion.nl/nl/13>

In iedereen schuilt een atleet

www.atletiekunie.nl

Atletiekunie

Bundesverdienstkreuz voor Hans Schulz

Een grote eer viel onze Duitse Vriend en voorzitter van onze zustervereniging “Freunde der Leichtathletik” te beurt. De vicevoorzitter van het Fußball- und Leichtathletik-Verbands Westfalen (FLVW) werd onderscheiden met het Verdienstkreuz.

Deze orde wordt niet lichtvaardig uitgereikt. Die moet echt verdiend worden. Hans Schulz zet zich al vijftig jaar onvermoeibaar in met passie en veel tijdopofferingen op diverse gebieden binnen de atletiek. De gepensioneerde Hans (67) haalt noch met gemak een 40-urige werkweek.

Atleet, Starter, Functionaris

De vroegere sprinter en hordeloper van SpvG Herten maakte in de zeventiger jaren naam als starter. De man met het pistool, die de atletiek vanaf de basis heeft leren kennen, heeft als chef starter met vele Europese bonden samengewerkt en hij vertegenwoordigde de Duitse Atletiekbond (DLV) in 1977 op het Europese jurycongres in München. Daarmee was hij in die tijd de bekendste starter in Duitsland.

In de voetbal- en atletiekbond Westfalen geniet Hans veel aanzien. Hij diende deze bond vele jaren in diverse functies.

Nog geen denken aan stoppen

Ook de vereniging “Freunde der Leichtathletik”, met meer dan 1100 leden, gaat Hans zeer ter harte. In 1993 werd de vroegere schooldirecteur voorzitter van het initiatief dat de gemeenschapszin binnen de atletiek moet bevorderen en beloftevolle jeugdatleten ondersteunt.

Hoewel de pensionaris meer rust heeft verdiend, denkt hij nog lang niet aan ophouden. Zowel bij de Voetbal-en Atletiekbond Westfalen als bij de Duitse Vrienden zal hij zich dit jaar bij verkiezingen weer kandidaat stellen, want zijn heilig vuur is nog niet gedoofd.

Chris van der Meulen

Stroopwafels

(Column door Asing Walthaus in de Leeuwarder Courant van 17 april 2013)

Het grote thema, ook hier in Texas, zijn de bommen in Boston. Maar er zijn ook vrolijker berichten. Zo verkoopt de Amerikaanse winkelketen Kroger sinds kort stroopwafels.

Het zijn weliswaar kleintjes, maar dit is vooruitgang. De stroopwafel is immers een van de belangrijkste zaken die ons land heeft voortgebracht.

Nu is er vaker geprobeerd de stroopwafel naar de Nieuwe Wereld te exporteren, tot nu toe zonder succes. Ik kocht er eens vier voor 99 Canadese dollarcent in de Nederlandse winkel in landbouwstadje Guelph in Canada. Maar daar kun je zo iets verwachten.

In 2006 hadden de koffiezaken van Starbuck's in New York stroopwafels (twee kleintjes voor anderhalve dollar), die aangeprezen werden als een Nederlandse traktatie. Terecht, want in een stad die eerst Nieuw Amsterdam heeft geheten zou je alleen op historische gronden al stroopwafels moeten eten. Toch heb ik ze in de jaren erna nooit meer gezien: experiment mislukt. Jammer, want New York was er nog aantrekkelijker door geworden.

Nu doet Kroger een duit in het zakje. In de enorme tl-verlichte superwinkels, waar je kunt kiezen uit zeker honderd soorten tandpasta, rij na rij chips en zoutjes, talloze soorten katten- en hondenvoer en toiletpapier in onvoorstelbare graden van zachtheid, staan wat zakjes stroopwafeltjes. Bescheiden tussen alle andere koekjes, tweehonderd gram voor 3 dollar 25. Ze komen uit Vlijmen en smaken goed, maar een beetje anders.

Omdat het zo opmerkelijk is, maakte ik een foto van het schap met de koekjes.

“Neem je foto's voor je dieet?” vroeg een stevige Texaan, die achter me stond.

“Voor mijn dieet?” vroeg ik.

“Ja, dat je foto's maakt van dingen die je niet meer mag hebben” zei hij.

Ik legde uit dat ik uit Nederland kom en daarom deze koekjes fotografeerde.

“Als bewijs dat er nu een stukje Nederlandse beschaving naar Texas is gekomen.”

Hij knikte, keek even naar het pakje en liep door.

“Ze zijn lekker hoor!” riep ik hem na.

“I bet” zei hij, maar hij kocht ze niet. Het is dus de vraag of het ditmaal wel een succes wordt.

Deze column werd gelezen door Chris Konings. Hij stuurde hem natuurlijk onmiddellijk door naar Jan Willem Boogman in Billings (Montana). Tegelijkertijd schreef hij onderstaande mail naar Asing Walthaus, de auteur van de column.

Goedemorgen Heer Walthaus,

het was een mooi verhaal over de stroopwafels. Hier blijkt maar weer eens hoe groot de USA eigenlijk is, want er is meer dan Texas. Wij bezoeken de VS regelmatig, omdat in Californië en Montana atletiekvrienden van ons wonen, net als ik lid van de Vereniging

Vrienden van de K.N.A.U., een club met 300 leden, onder wie oud- Olympiërs, WK- en EK-gangers en natuurlijk ook vele Nederlands kampioenen.

Een aantal van hen waren tijdens hun topsportloopbaan verbonden aan Amerikaanse universiteiten. Sommige atleten zijn er blijven hangen, zoals Leo de Winter (7,60 meter bij het verspringen en 10,12 seconden op de 100 meter) en Ray van Asten, de 800 meter loper. Zo ook Jan Willem Boogman. Boogman was 3 jaar achtereen Nederlands kampioen op de 110 meter horden en nam deel aan 15 interlandwedstrijden.

Hij studeerde Physical Education, evenals zijn vrouw Judy, die hij op de universiteit van Montana leerde kennen. Judy, afkomstig van een grote familie, kon geweldig cake en brood bakken, wat ze graag deed. Na een aantal jaren als leraren lichamelijke opvoeding gewerkt te hebben besloten ze hun koers te verleggen van de gymzaal naar de bakkerij.

Wij hebben hun bakkerij en eethuis in Billings Montana bezocht. Voor de deur staat een

oude Hollandse omafiets en het ruikt er naar Douwe Egberts. Het bedrijf ademt Nederland van de jaren zeventig. En daar horen natuurlijk de stroopwafels bij. Ze worden gebakken waar je bij staat. Ze verkopen de wafels in een Nederlandse verpakking met molentje of schaatser er op in Montana, Wyoming, Colorado, zelfs in het Yellowstone park. Loop een benzine-station binnen in bovengenoemde staten en je treft er bijna altijd de ECHTE GOUDSE STROOP-WAFELS aan. Van Dutch Caramel Cookie Waffles uit Billings (Montana) natuurlijk.

Met vriendelijke groet,

Chris Konings

Drachten

Om het verhaal compleet te maken hieronder nog de reactie van Jan Willem Boogman

Hallo Chris,

Dank voor het pluggen van de stroopwafels! Ik heb Asing Walhaus ook een kort briefje gestuurd. Hier in Billings gaat alles goed. Druk op het werk. We sturen 3000 verpakkingen (single packs) naar een grote klant in Washington DC voor een grote jaarlijkse gebeurtenis in de eerste week van mei. We blijven aan de weg timmeren zonder het knusse te verliezen. Alles ziet er hier pico bello uit. Nieuw tapijt, frisse verf en een grote schoonmaak!

Nogmaals bedankt en ook een groet aan Elly,

JW

Uitnodiging voor de Vriendengolfdag

Beste golfers van de Vrienden van de K.N.A.U.,

Als alles volgens plan verloopt dan gaan we dit jaar al voor de 15de keer (toch klein lustrum) de jaarlijkse golfdag houden voor de Vrienden van de K.N.A.U..

Zoals afgesproken gaan Jennie Struijk en ondergetekende Nel Smeman helpen bij de organisatie. Natuurlijk hebben we goed old Rijn gevraagd ook weer een beetje ondersteuning te verlenen.

De baan waar we op 15 augustus willen gaan spelen is Golfbaan Welderen te Elst in Gelderland. Het adres is: Grote Molenstraat 173, 6661 NH Elst.

Op deze baan op het landgoed Welderen vinden we mooie landschappen, afgewisseld met mooie waterpartijen. Het aantal deelnemers is een beetje gemaximaliseerd, echter bij gelijk aantal deelnemers als in voorgaande jaren kan iedereen gewoon meedoen.

De kosten zullen evenals vorig jaar 75 euro bedragen voor de golfers (koffie/thee met aardigheidje erbij, greenfee, diner, eerste consumptie na het golfen en natuurlijk een bijdrage in de prijsjes). Sponsors zijn natuurlijk van harte welkom (graag vooraf even aan ons doorgeven). De zeer welkome, doch niet meespelende vrienden of relaties betalen slechts 35 euro (zie bij spelers, echter zonder greenfee en prijsjes). Drankjes (behalve eerste gratis drankje dan) tijdens borreluurtje en de maaltijd zijn voor eigen rekening. Een ieder krijgt hiervoor een kaartje bij de inschrijving uitgereikt, wat hij/zij bij het vertrek dient af te rekenen. Lunchpakketjes moeten ook zelf geregeld worden (net als andere jaren).

Het programma ziet er als volgt uit:

11:00 uur	Ontvangst met koffie/thee en lekkernij
12:00 uur	Start 18 holes wedstrijd
± 16:30 uur	Binnenkomst flights
± 18:30/19:00 uur	Diner

Graag horen wij van jullie zo snel mogelijk, of je definitief kan en wilt meedoen.

Dan kunnen wij richting onze gastheren/dames doorgeven met hoeveel mensen wij komen. Graag bij jullie opgave gelijk even jullie meest recente handicap opgeven.

Wij vertrouwen op een grote opkomst en neem van ons aan dat we er alles aan zullen doen om met heerlijk weer een prachtige golfdag te beleven.

Namens Nel Smeman (winnares van 2012), Jennie en mij alvast graag tot 15 augustus.

Met vriendelijke groet,

Nel /Jennie en Jan

P.S. graag jullie aanmeldingen uitsluitend naar: j.struijk@kebo-ochten.nl

Jan Struijk

Global Sports Communication

- Expert management of world class athletes
- Advising and organising athletic events
- Specialists in sports marketing and sponsoring

Global Sports
Communication

www.globalsportscommunication.nl
<https://twitter.com/GlobalSportsCom>

VOOR HET VOETLICHT

Met 70 titels onaantastbaar aan de top

Elly van Hulst staat met haar wereldindoorrecord van 8.33,82 op de 3000 m uit 1989 bijna een kwart eeuw later nog altijd vijftiende op de wereldranglijst.

(foto Theo Kersten)

Infobox

<i>Naam:</i>	Elisa Maria (Elly) van Hulst
<i>Geboren:</i>	9 juni 1959 te Culemborg
<i>Discipline:</i>	middellange afstand
<i>Titels:</i>	WK-indoorkampioene 1500 m 1985, 3000 m 1989; EK-indoorkampioene 3000 m 1988, 1989, 1990; Ned. kampioene A-jun. 800 m 1976, 1977 (in- + outdoor); Sen. 800 m 1978, 1979, 1981-86, 1988; 1500 m 1981-89; 3000 m 1982-90, 1993; 5000 m 1983-84, 10.000 m 1983-84; 10 km 1984; Sen. indoor 800 m 1978-88, 1990; 1500 m 1981-86, 1988, 1990, 1993; 3000 m 1982, 1984-90, 1992-93, 1995
<i>Deelnemer OS:</i>	1984, 1988
<i>Deelnemer WK:</i>	1987, 1993 (+ WK indoor 1985, 1987, 1989, 1993; WK veldlopen 1982)
<i>Deelnemer EK:</i>	1978, 1982, 1986, 1990 (+ EK indoor 1984, 1987-1990)
<i>Deelnemer EJK:</i>	1977
<i>PR's:</i>	800 m: 1.59,62 (ind. 2.02,88), 1000 m: 2.36,70 (ind. 2.40,13), 1500 m: 4.03,63 (ind. 4.06,40), 1 Eng. mijl: 4.22,40 (ind. 4.28,08), 2000 m: 5.39,52, 3000 m: 8.33,97 (ind. 8.33,82), 5000 m: 15.17,08, 10.000 m: 32.48,15

De ranglijst van atleten die in de geschiedenis van de Nederlandse atletiek bij de senioren tien of meer nationale titels veroverden, gaat aan alle kanten mank. Ten eerste omdat atleten met elkaar worden vergeleken die de atletieksport in verschillende tijdgewrichten beoefenden. Het maakt voor het veroveren van zoveel mogelijk titels immers nogal wat uit of Nederlandse kampioenschappen, zoals aan het begin van de vorige eeuw, werden verspreid over een aantal nationale wedstrijden, of dat deze in één weekend plaatsvinden, wat sindsdien al heel lang gebruikelijk is.

Daar staat tegenover dat er vroeger geen sprake was van indooratletiek. Pas sinds de jaren zeventig kunnen er ook in een indoorhal nationale titels worden verzameld.

En dan heb ik het nog niet eens over de speer- of discuswerper en kogelslingeraar die, hoezeer hij ook zijn best doet, hooguit één titel per jaar te veroveren weet.

Zoveel is wel duidelijk: in deze ranglijst worden onvergelijkbare grootheden met elkaar vergeleken.

Staat van dienst

Hoe je het echter ook wendt of keert, er zal weinig discussie ontstaan over het feit dat Elly van Hulst op die nationale ranglijst met 65 titels op eenzame hoogte staat. Hooguit kun je veronderstellen dat Fanny Blankers-Koen, had het verschijnsel ‘indooratletiek’ in haar tijd reeds bestaan, nog wel wat meer dan 58 titels zou hebben vergaard en in principe boven Elly had kunnen eindigen. Maar dat is slechts speculatie. Voeg daar dan ook nog eens de vijf internationale titels van Van Hulst aan toe en ik daag u uit om nog iemand te vinden met een dergelijke palmares. U mag er voor mijn part alle bijna 3300 op de Nederlandse wikipedia beschreven atleten op naslaan. Elly is ook de eerste sinds ik deze rubriek redigeer, voor wie de gebruikelijke infobox onvoldoende ruimte biedt, zoals u hier zelf kunt vaststellen.

En toch, er ontbreekt iets aan deze indrukwekkende staat van dienst: een olympische titel. Terwijl een kans hierop wel degelijk heel reëel is geweest.

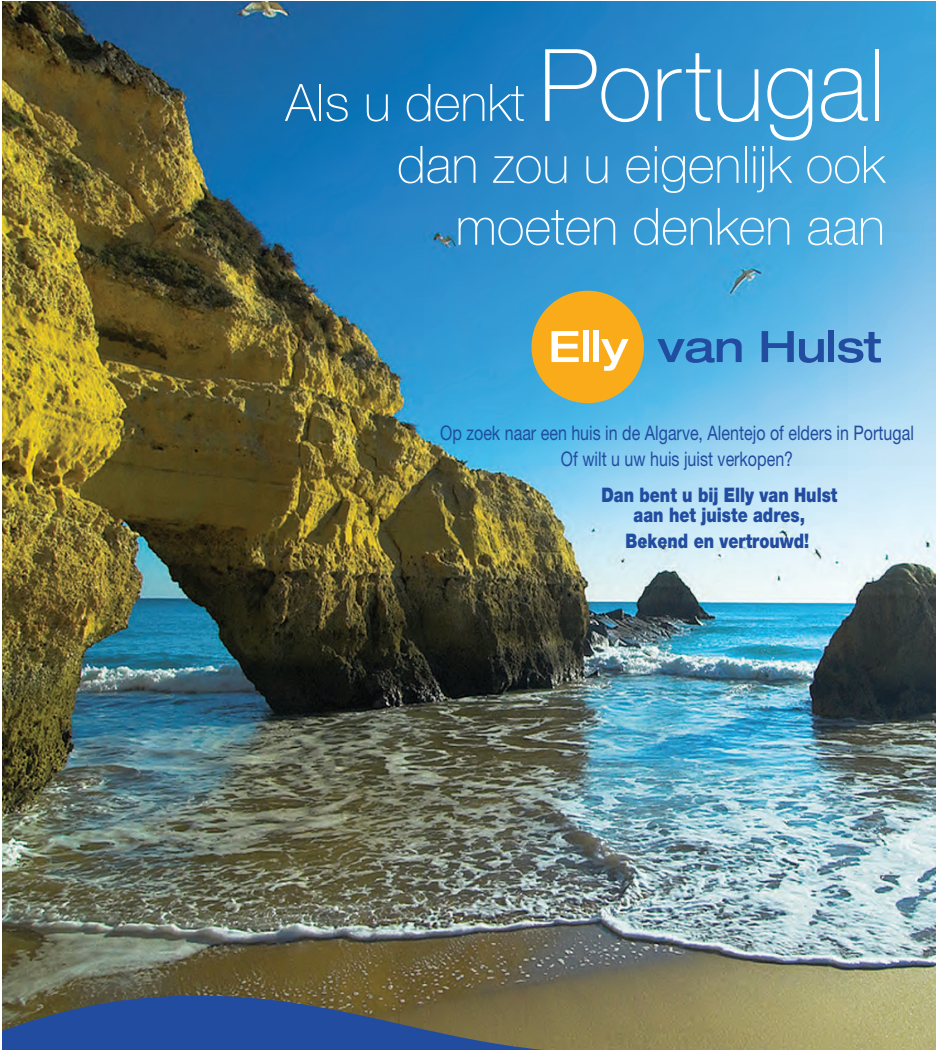
Zo stijf als een hark

Eerst terug nu naar 1974, toen er van een kans op olympisch eremetaal absoluut nog geen sprake was. Elly van Hulst had zich dat jaar, nadat het gezin naar Leeuwarden was verhuisd, aangemeld bij het plaatselijke Lionitas, waar zij in handen kwam van sportofficier Theo Kersten, die daar trainer was. Eerder was Van Hulst op haar elfde bij

Infobox (vervolg)

Records:

Wereldrecordhoudster 3000 m ind. 1989-2001;
Ned. indoorrecordhoudster A-jun 500 m 1977-1981, 800 m 1977-1979;
Ned. recordhoudster 800 m 1981-1990, 1000 m 1981-1993, 1500 m, 1 Eng. mijl, 2000 m, 3000 m, 5000 m 1985-1992, 4 x 800 m voor clubteams 1981-1984;
Ned. indoorrecordhoudster 800 m 1981-1992, 1000 m 1984-1990, 1500 m, 1 Eng. mijl, 3000 m

Als u denkt **Portugal**
dan zou u eigenlijk ook
moeten denken aan

Elly van Hulst

Op zoek naar een huis in de Algarve, Alentejo of elders in Portugal
Of wilt u uw huis juist verkopen?

**Dan bent u bij Elly van Hulst
aan het juiste adres,
Bekend en vertrouwd!**

Elly van Hulst

www.property-runner.com • ellyvanhulst@mail.telepac.pt

Corotelo, Cerro do Botelho
8150-909 S. Bras de Alportel
Algarve / Portugal
Tel: [00351] 289 842 992
Fax: [00351] 289 842 986

- Erkende makelaar [Licença AMI 6392]
[APEMI 3076]
- Begeleiding in het Nederlands
- Bekend [inderdaad de vroegere atlete]
- Vertrouwd [Ridder in de orde van Oranje-Nassau]

De Keien in Uden terechtgekomen, waar haar broer ook sportte, nadat ze was ontdekt op een schoolsportdag, toen zij als vierdeklassertje iedereen eruit liep, inclusief de jongens uit de zesde klas. Daarvóór had ze aan gymnastiek en jazzballet gedaan, maar dat was duidelijk niet aan haar besteed. Elly: “Ik was asymmetrisch en helemaal niet flexibel. Het was eigenlijk niks voor mij.” In een AW-interview met Wim van Hemert uit 1984 zegt ze over die eerste periode bij Lionitas: “Theo heeft mij heel voorzichtig opgebouwd. Hij heeft mij atletisch geschoold. Toen ik bij hem kwam was ik zo stijf als een hark. Ik had van een heleboel dingen, die normaal zijn in de training nog nooit gehoord. Het woord loopsprong was mij b.v. volkomen onbekend.”

Kersten sleep de ruwe diamant die hij in handen had gekregen, uiterst minutieus en zo was Elly van Hulst in 1977, op haar achttiende, al toe aan haar eerste internationale toernooi, de Europese jeugdkampioenschappen in Donetsk. Daar nam ze niet slechts deel, ze bleef er op de 800 m zelfs nipt verwijderd van het brons en was gelijk de beste Nederlandse. Ze trainde toen tweemaal in de week. Elly: “Ik vertelde dat altijd tegen mijn concurrenten, maar die geloofden mij nooit. Die zaten vaak al op vijf, zes trainingen in de week. Maar goed, die namen vond je later nooit meer terug. Als ik er gigantisch voor was gaan trainen, had ik Moskou kunnen halen, maar waarschijnlijk was ik dan na drie, vier jaar weer weg geweest. Daar kozen wij niet voor. Wij kozen de weg van de geleidelijkheid en bouwden het heel rustig op.”

Ze hield aan Donetsk trouwens een belangrijke zekerheid over: “Toen wist ik, dat ik bij de top kon komen.”

Indrukwekkend

Er is in de loop der jaren wel kritiek geleverd op de bedachtzame aanpak van Van Hulst en Kersten. Het vervolg van Elly's loopbaan wijst echter uit, dat het tweetal het bij het rechte eind heeft gehad. Want over een periode van zeventien jaar, gerekend vanaf Donetsk, nam Elly van Hulst deel aan twee Olympische Spelen, zeven WK's en tien EK's. En dat alles bij elkaar leverde vijfmaal goud en tweemaal zilver op. Fysiek malheur hield haar tenslotte af van een nog grotere erelijst. “Mijn doel was eigenlijk om vier Olympische Spelen te lopen. In principe, als ik die astma niet had gehad, had dat gekund. Barcelona in '92 en de volgende, wat was het, Atlanta, het had gewoon gekund. Moskou kwam te vroeg.”

Van Hulst wist dus precies wat ze wilde, toen zij al in 1979 besloot om fulltime atlete te worden. Elly: “Ik heb even halve dagen gewerkt, maar al vrij snel bleek dat ik er redelijk van kon leven. En Theo ondersteunde me in het begin ook best wel hoor, met reiskosten en dat soort dingen.”

De omstandigheden waarin Elly van Hulst verkeerde, waren zonder meer positief, zeker voor die tijd. “Ik had een sintelbaan om op te trainen, misschien wel gunstiger dan al die kunststofbanen van nu, al stond hij bij regen wel eens onder water. Ik had alle medewerking van de gemeente Leeuwarden als ik overdag wou trainen. Ik had een goeie trainer en Dick Lamsma, de fysiotherapeut van Cambuur toen, die dag en nacht voor mij

klaar stond, zonder enige betaling. Bij hem kon ik altijd terecht. Voor mij was het een gunstig sportklimaat. Ik bedoel, ik had eigenlijk geen probleem.”

Schoolreisje

Het waren juist deze omstandigheden plus haar professionele instelling die maakten, dat Elly nogal eens in aanvaring kwam met de KNAU. Dat begon al in '77, in Donetsk. “Op een gegeven moment zei de KNAU van: *jongens, we gaan morgen een busreis organiseren*. Ik zeg, en Liliane Mandema en Koen Gijsbers, die er ook waren, natuurlijk ook: *ja maar, wij moeten overmorgen een finale lopen. Daar hebben wij niet zoveel zin in*. Maar zij: *niks daarvan, busreis!* Nou goed, wij natuurlijk naar onze privé-trainers toe, want behalve Theo waren die van hen er ook. En toen moest Theo naar de bond toe om te zeggen: *jongens, dat kunnen jullie niet maken. Doe dat dan voor de mensen die vrij zijn*. Dat was zo’n beetje het eerste conflict”, herinnert Elly zich. In de jaren die volgden zouden er zich nog verscheidene van dit soort botsingen met bondsofficials voordoen. Elly: “Ik had altijd het gevoel dat we op een soort schoolreisje waren. Terwijl ik alleen maar was gekomen om te presteren!”

Ook de in die tijd populaire centrale trainingen waren aan Elly van Hulst niet besteed. “Ik werd op een gegeven moment uitgenodigd voor centrale trainingen. Ik zei van: *nou, liever niet*. Ik bedoel, ik zat in Leeuwarden, dus het kostte me heel veel tijd om naar Papendal te komen. En daarbij, ik had een goeie trainer, ik had goeie faciliteiten. En d’r werd nooit gevraagd: *wat heb je de afgelopen week gedaan?* Dus het was altijd een training die nergens op sloeg, vond ik. Men vergat even – daar was ik altijd heel stellig in: het was mijn sport. Met wie ook maar ik mijn trainingen wilde doen, het was mijn sport! Dus dat was ook alweer een conflict.”

Totdat toenmalig KNAU-voorzitter Wim de Beer zich ermee ging bemoeien. Elly: “Die zei op een gegeven moment: *nou is het genoeg. Nou wil ik toch eens met Elly en Theo praten. Ik hoor altijd maar van: die Van Hulst en Kersten, dat zijn van die lastpakken, die willen niks*. En: *Ik heb het gevoel dat er meer achter zit*. Nou, toen hebben we samen een heel lang gesprek met hem gehad en vanaf dat moment is het eigenlijk gewoon goed gekomen.”

Plicht

“Ik was geen dwarsbomer, want ik deed ook altijd netjes mee met de Nederlandse kampioenschappen. Ik had natuurlijk veel meer wedstrijden kunnen lopen waar ik geld kon verdienen, maar als topper vond ik het mijn plicht dat ik naar de NK’s ging”, benadrukt Elly. De vraag is, of ze bij die gelegenheden soms niet te veel hooi op haar vork nam. Want niet zelden startte zij dan op zowel de 800, 1500 als 3000 meter. “Ja, maar ik liep die afstanden natuurlijk niet op honderd procent. Ik won de titel, maar ik ging niet voluit, ik liep op zestig, zeventig procent. Het was voor mij een soort training.” Een zeer nuttige training trouwens, want hoewel zij het beslist leuk vond om te trainen, had Elly toch de wedstrijden zelf nodig om het beste uit zichzelf naar boven te halen. “Ik gaf me op de training echt honderd procent, maar als ik mijn snelheid vergeleek met andere 800- of

3000 meterloopsters, liepen die duidelijk veel harder. Theo zei dan wel eens: *loop nou 'ns wat harder*, hahaha, maar dat ging bij mij niet. Ik had waarschijnlijk een stukje wedstrijdmentaliteit wat ik in een training niet naar boven kon brengen. Misschien wel goed, ben ik daarom niet geblesseerd geraakt.”

Overwinteren in Portugal

Wat trouwens opvalt is, dat Elly van Hulst vooral indoor zoveel nationale en internationale successen boekte, met als absolute hoogtepunten haar wereld- en Europese titels en haar wereldrecord op de 3000 m van 8.33,82 in '89. Die afstand liep ze binnen zelfs sneller dan buiten, al scheelt het weinig. Elly: “In principe had ik outdoor eigenlijk nog sneller moeten lopen. Want indoor had ik met mijn lange benen altijd verschrikkelijk veel problemen. In die krappe bochten verloor ik elke keer meters, omdat ik gewoon moest wringen. Als je kleiner bent, loop je dat veel gemakkelijker.” Een verklaring voor haar goede indoorprestaties zou kunnen zijn, dat zij 's winters heel veel in Portugal trainde, waar zij zich relaxed en in heerlijk weer in alle rust kon voorbereiden op een nieuw seizoen. In 1980 was ze er voor het eerst. De bond was uitgenodigd om met een groep atleten naar een nieuwe atletiekbaan bij Albufeira te komen. Elly: “We waren met een man of vijftien. Ook Gerard Tebroke was daar nog bij.” Het beviel haar toen zo goed, dat ze er besloot jaarlijks naar terug te keren. “Ik was dus, als het indoorseizoen begon, altijd al een stapje verder.”

Beetje gehuild

In 1988 is Van Hulst in topvorm, precies zoals Theo Kersten en zichzelf zich dat jarenlang voor ogen hebben gehouden: in Seoel moet ze er klaar voor zijn, moet zij emotioneel en fysiek op de top van haar kunnen zijn beland. En de voortekenen liegen niet. Op de EK Indoor in Boedapest loopt zij op de 3000 m soeverein naar het goud, in de loop van het jaar haalt zij voor de zoveelste keer zes nationale titels op en een maand voordat de Spelen beginnen verslaat zij op de Weltklasse-meeting in Zürich in een rechtstreeks duel het Amerikaanse loopfenomeen Mary Decker op de 3000 m. Met haar tijd van 8.33,97 (nog steeds ons nationale record) zet ze zichzelf op de kaart. Het is de beste wereldtijd en dus is zij prompt onze belangrijkste medaillekandidate.

Elly: “In Seoel won ik mijn serie 3000 meter op mijn sloffen. Ik bedoel, ik liep gewoon te spelen. Ik was in supervorm. Alleen, toen ik aan de startlijn stond op de dag van de finale, flitste het door mijn hoofd van: *nu moet ik het maken, iedereen verwacht van mij een gouden medaille*. Dat was natuurlijk belachelijk, want er waren zes mensen die een medaille konden halen. Maar ik was nog geen honderd meter weg of mijn benen en armen waren al loeizwaar, gewoon van de spanning, van de druk die ik mezelf had opgelegd.” Ze werd tenslotte negende met als enige troost, dat ze Mary Decker nog net achter zich had weten te houden. Reactie van toenmalig technisch directeur Arie Kauffman in de AW: *we hebben allemaal een beetje gehuild*.

Abrupt einde

Van Hulst herpakte zich daarna opmerkelijk snel en er volgden nog enkele jaren met mooie prestaties, inclusief een WR, twee Europese en één wereldtitel. Maar een olympische herkansing kwam er nooit meer. Een begin 1992 opgelopen virusinfectie ‘triggerde’ volgens Van Hulst de luchtwegproblemen waarmee ze later te kampen kreeg. “In Zwitserland, in Magglingen, waar ik ook veel trainde, hebben ze dat toen ontdekt. Soms heb je iets al in je body, wat dan door een andere zwakke weerstand of ziekte naar boven komt.” Het hiervoor benodigde medicijn dat voor elk mens klaar lag, mocht Van Hulst echter niet innemen, omdat het op de dopinglijst voorkwam. “Dat doen ze met elk nieuw medicijn. Dat gaan ze dan eerst onderzoeken.” Het middel werd nadien vrijgegeven, maar die beslissing kwam voor Elly van Hulst te laat.

De ruimte ontbreekt om hier in te gaan op het bestaan dat Theo Kersten en Elly van Hulst, inmiddels partners voor het leven, vervolgens in Portugal opbouwden. Na reeds in de jaren tachtig verliefd te zijn geworden op het milde klimaat en de vriendelijke mensen, kocht het stel even ten noorden van Faro een lap grond, waarop zij in 1989 een huis lieten bouwen. Elly werkte intussen op commissiebasis als klantenaanbrenger voor een Deense makelaar. Toen na haar atletiekcarrière een partnerschap er niet in bleek te zitten, besloten Theo en zij om voor zichzelf te beginnen. Die makelaardij voeren ze intussen al 17 jaar. En hoewel het er ook in Portugal sinds de economische crisis bepaald niet beter op is geworden, weten zij zich nog best te redden. Elly: “Er zijn gigantisch veel makelaars failliet gegaan, maar wij hebben op dit moment zo’n 700 objecten in portefeuille, appartementen, horecaobjecten, land, huizen, noem maar op. Dus het gaat best nog wel goed.”

En de atletiek? Ze volgt het op een afstand, al is het voor haar inmiddels een beetje de ‘ver-van-mijn-bed show’ geworden. Sinds ze drie jaar geleden in Amerika heeft leren skiën, gaan Theo en zij elk jaar enkele weken op wintersport en prefereert zij die sport. Wel kijkt ze heel positief terug op haar atletiekverleden, vooral op de vele hoogtepunten. Elly: “Als ik de klok dertig jaar terug kon zetten, zou ik het zo weer doen. Alleen dat het boem-pats over was, dat was gewoon jammer.” En hoewel ze trots is op haar records, vindt ze het belachelijk dat die nog steeds staan. “Records zijn er om te worden verbroken”, stelt ze onomwonden. Voelt iemand zich aangesproken?

Piet Wijker

Jeugdrecord 5000 m

Jeugdfonds-atlete Jip Vastenburg liep vorige maand in Koblenz een uitstekende 5000 m. Met haar tijd van 15.53,24 bleef zij niet alleen dik onder de EJK-limiettijd, maar tevens doorbrak zij als eerste Nederlandse junior de grens van 16 minuten. Zie ook pag. 37. (PW)

Een dolgelukkige Jip Vastenburg passeert als eerste de finish in Koblenz. (foto Johan Voogd)

Color Boost

Voor wie zijn tot nu toe fletse bestaan als hardloper wat wil opfleuren, is er goed nieuws: **Marko Koers Sports**, het bedrijf van onze Vriend Marko Koers, organiseert op zondag 23 juni in Amsterdam een zogenaamde **Color Boost**.

Nooit van gehoord? Geen nood, kijk dan maar 'ns op de website [www. colorboost. eu](http://www.colorboost.eu) en u vindt er alle benodigde informatie.

Marko deelt ons mee, dat de door hem georganiseerde Color Boost niet moet worden verward met 'The Color Run', die jaarlijks in meer dan 100 steden in Amerika wordt gehouden, maar die ook in Australië populair is.

De door Koers cs dit jaar

voor het eerst georganiseerde Color Boost is het kleurrijkste hardloopevenement van Nederland. Hierbij draait alles om plezier in plaats van prestatie! De loop, waarvan de afstand 5 km bedraagt, staat open voor iedereen; er is dus geen minimumleeftijd. En ook geen tijds klok. Je kunt je zowel individueel inschrijven als met een bedrijfsteam. Het inschrijfgeld, 27,50 euro, is niet gering, maar daar krijg je dan ook wat voor terug. In 5 km verander je van een blank canvas in een gekleurd meesterwerk. Het is simpel: jij rent, racet of jogt en Marko en kompanen staan je bij vier verschillende kleurstations op te wachten voor een flinke color boost. Zo leuk kan hardlopen zijn! En vergeet niet dat een deel van het inschrijfgeld gaat naar dance4life, de organisatie die zich samen met jongeren sinds jaar en dag inzet voor een wereld zonder aids.

Het parcours is uitgezet in Amsterdam en start vanaf het Anton de Komplein. De start van de loop is om 15:00 uur.

Piet Wijker

(foto beschikbaar gesteld door Marko Koers)

Vrienden Jeugdfonds op de voet gevolgd

Het baanseizoen is van start gegaan en dit betekent, dat wij de door ons gesteunde atleten weer nauwlettend volgen op hun weg naar limieten en toernooien. Wij berichten u over het trefpunt van het Jeugdfonds bij de Ter Specke Bokaal, twee prachtige Nederlandse records en de stand van zaken met betrekking tot de diverse limieten. Ook leest u verslagen van een bijzondere wedstrijd of trainingsstage.

► Jeugdfonds-atleten stelen show bij 31^e TSB

Zaterdag 11 mei was het weer zover: de opening van het Nationale Baancircuit in Lisse met de traditionele wedstrijden om de Ter Specke Bokaal. Door het succes van 2012 was ook nu weer in overleg met het bestuur van de Vrienden van de K.N.A.U. en de organisatie van de TSB besloten om voor de atleten die dit jaar ondersteund worden vanuit het Jeugdfonds, een trefpunt te creëren in de VIP tent. Het bleek ook dit jaar weer een schot in de roos. Van de elf atleten die dit seizoen ondersteuning krijgen, waren er maar liefst tien aanwezig, die regelmatig hun gezicht lieten zien in de VIP tent en aangename gesprekken hadden met bestuursleden van de Vrienden en de Atletiekunie.

Nog belangrijker was dat hun prestaties erg goed waren. In 2010, 2011 en 2012 behoorde Nadine Broersen tot “onze” groep en de meeste Vrienden zullen haar ontwikkelingen zeker volgen. In Lisse begon Nadine met een PR op de 100 m horden en leverde later de mooiste prestatie van de dag door – onder luid gejuich van het vele publiek – het oeroude NR hoogspringen te verbeteren van 1,88 m naar 1,89 m. De laatste keer dat een Nederlandse buiten over 1,88 sprong was Monique van der Weiden in 1990, het geboortjaar van Nadine. Door deze prestaties toonde zij onmiskenbaar vormbehoud en kwalificeerde zij zich voor de WK in Moskou.

Maureen Koster krijgt dit jaar voor de 3^e maal ondersteuning vanuit het Jeugdfonds en ook haar progressie is erg sterk, hetgeen te zien was bij de 1000 m. In een overtuigend gelopen race versloeg zij de Ethiopische Sifan Hassen en Yvonne Hak. Met tijd van 2.40,81 nam Maureen ook het baancircuit record over van Yvonne.

Nadine Broersen en Koen Smet met de Ter Specke Bokaal. (foto Ed Turk)

Een derde Jeugdfonds-atleet om trots op te zijn is Koen Smet. Na al een paar keer dit jaar zijn PR op de 110 m horden te hebben scherp gesteld tot 13,81 s, kwam hij na een bloed-stollende race exact gelijk met Gregory Sedoc over de finish in een zeer goede tijd van 13,63, slechts 13 honderdsten boven de WK-limiet. Wel heeft Koen zich al geplaatst voor de EK < 23 jaar.

Het kon deze middag niet op met de

successen van de huidige Jeugdfonds-atleten: Corinne Nugter won het discuswerpen met een afstand van 50,45 m en verbeterde haar kogelstoot-PR naar 15,80 m. Beide prestaties zijn goed voor de limiet voor de EK < 23. Douwe Amels won het hoogspringen met 2,09 m, Bianca Baak pakte het goud op de 400 m horden in een tijd van 1.00,49 en Rutger Koppelaar en Menno Vloon werden één en twee op polshoog met resp. 5,20 (limiet voor EK < 23) en 5,00 m.

Maar alles wat het Jeugdfonds van de Vrienden van de K.N.A.U. een warm hart toedraagt stond trots als een pauw te genieten van het moment, waarop Koen Smet en Nadine Broersen de Ter Specke Bokaal voor de beste prestaties van de dag in ontvangst mochten nemen. Het kan een heel mooi jaar worden!

► Nederlandse records

Na het hoogspringrecord van Nadine Broersen werden wij enkele dagen later verrast door een prachtig nieuw Nederlands juniorenrecord op de 5000 m meisjes door Jip Vastenburg. Jip was op 15 mei naar Koblenz afgereisd om een limietpoging voor het EJK te doen. Nou, dat is gelukt! De limiet bedraagt 16.55,00 en Jip bleef daar maar liefst ruim een minuut onder: na een solorace verbeterde zij met een prachtige tijd van 15.53,24 het tien jaar oude record van Adriënne Herzog van 16.09,94 met ruim 16 seconden! Petje af voor Jip; wij wensen haar veel succes later dit seizoen op de EJK.

► Stand diverse limieten

Dit seizoen zijn er weer meerdere toernooien waar onze atleten zich voor kunnen kwalificeren. Wij zetten de op dit moment al behaalde limieten voor u op een rij.

EJK in Rieti

Nadine Visser heeft zich geplaatst op de 7-kamp (zie het verslag verderop) en de 100 m horden.

Voordat Jip Vastenburg de limiet op 5000 m haalde, had zij ook al de limiet op de 3000 m gelopen.

Menno Vloon heeft indoor al de limiet voor het polsstokhoogspringen gehaald.

EK<23 in Tampere

Koen Smet heeft zich gekwalificeerd op de 110 m horden

Maureen Koster heeft de limiet op de 800 m gehaald, maar gaat zich vooral richten op de 1500 m.

Corinne Nugter heeft zowel op kogel als op discus de limieten al op zak.

Rutger Koppelaar had indoor de limiet voor polshoog al gehaald en heeft dat in Lisse nog eens bevestigd.

Douwe Amels heeft indoor de limiet bij het hoogspringen gehaald.

Als De Vriendenband van augustus uitkomt, zijn deze toernooien alweer achter de rug en zullen wij u over de prestaties van onze atleten berichten.

Wim van der Krogt en Elly de Regt

► Verslagen

Nadine Visser

Nadine en Anouk Vetter deden samen mee aan een internationale meerkamp in Italië, die voor beiden erg goed verliep. Hieronder Nadines verslag (van redactiewege bewerkt).

Normaal begin ik mijn seizoen met een simpel hordenwedstrijdje, maar deze keer was dit een internationale meerkampwedstrijd op 2 en 3 mei in Florence, Italië. Zo vroeg in het seizoen was het enige doel eigenlijk de limiet van 5200 p voor de EJK halen, maar natuurlijk ging ik ook voor wat PR's. Samen met Anouk Vetter, Myrte Goor en hun coach Ronald Vetter vloog ik op 30 april en mijn coach de dag erna. Op woensdag traiden we nog wat op de baan, die erg hard en dus gelijk snel aanvoelde. Het was zonnig en erg warm.

De eerste wedstrijddag was helaas het tegenovergestelde; het regende en was fris, al werd het na de horden droog. Ik begon met 13,72, een gedeelde 1e plek, wel 0,22 langzamer dan mijn PR, maar voor een seizoensopener erg goed. Het hoogspringen verliep helaas minder. Ik begon op 1,57 en haalde dit makkelijk. Hierna besloot ik om 1,60 over te slaan en pas op 1,63 weer te springen. De eerste poging was niet goed, maar daarna mislukte de tweede poging ook. Bij de laatste had ik gelukkig een engeltje op mijn schouder, want de lat bewoog, maar bleef liggen. Hierna haalde ik 1,66 in de eerste keer en daar bleef het bij. Daarna was mijn aanloop te onregelmatig. Het derde onderdeel, kogel, ging bij het instoten prima, maar in de wedstrijd gleed hij uit mijn hand, waardoor de eerste net na 9 meter landde. Daarna 11,95, maar drie pogingen waren te weinig om over de 12 te komen. Erg tegenvallend, aangezien ik hierop juist goed heb kunnen trainen. Het laatste onderdeel van de dag, de 200 m, ging in 24,75, een PR. Een mooie afsluiter.

De vrijdag werd ik erg stijf wakker, dus begon ik op tijd met de warming-up voor het verspringen. Dit ging best oké, met als verste sprong 5,71, maar er zit meer in. Ik was erg benieuwd naar het speerwerpen, aangezien dat in trainingen erg goed ging. Ik begon dan ook gelijk met een PR van 39,07 m en hier bleef het bij. Tegen het laatste onderdeel, de 800 m, zag ik erg op, als een van de velen, denk ik. Ik liep 2,23, terwijl mijn oude tijd op 2,25 stond. Ik denk dat ik er voor mijn gevoel nog meer uit had kunnen halen, maar dat heb ik geleerd voor de volgende keer.

Uiteindelijk ben ik derde geworden met een PR van 5577 p. Daar ben ik voor dit moment van het jaar blij mee, al zal het tijdens de EJK nog een stuk beter moeten kunnen. Toen Anouk (eerste en EK <23 limiet) en ik de prijsuitreiking hadden gehad, mochten we door naar de dopingcontrole. Dit duurde erg lang en er waren wat onenigheden, maar na zo'n twee uur konden we terug naar het hotel. 's Avonds aten we vlakbij het stadion en werden er ook nog wat prijzen uitgedeeld voor bijv. de beste prestaties op een individueel onderdeel en de grootste PR's.

Zaterdag waren we vroeg op het vliegveld, terwijl we 's middags vlogen, dus zijn Myrte, Anouk en ik met de taxi nog even naar Pisa gegaan om de toren te bekijken en op een terrasje te zitten.

Al met al vond ik Multistars een erg leuke wedstrijd. Het was erg gezellig met de twee Nederlandse dames en de buitenlandse meiden waren ook leuk. De limiet is binnen, dus nu kan ik lekker wedstrijden doen met losse onderdelen en mij focussen op mijn schoolexamens!

Lisanne Hagens

Hieronder het verslag van Lisanne van haar trainingsstage op Madeira.

Eind maart ben ik met de hoogspringgroep twee weken op trainingsstage naar Madeira geweest. Het was een erg gezellige groep van acht atleten en drie begeleiders, waaronder mijn coach Marlies Larsen. Ik heb daar heel doelgericht kunnen trainen en mij volledig op sport kunnen richten. De trainingsstage was bedoeld om mij klaar te stomen voor het buitenseizoen.

De omstandigheden op Madeira waren ideaal voor een trainingsstage. Madeira heeft een subtropisch klimaat, perfect om in te trainen. Doordat het daar wat warmer was dan in Nederland, konden wij alvast wennen aan het buiten springen. Verder verbleven wij in een heel groot, leuk huis met een grote keuken, zodat we zelf konden koken. Marco, een van de begeleiders, zorgde iedere dag voor het avondeten. Dat was fijn, want als wij dan thuiskwamen van de middagtraining, konden we even uitrusten, terwijl het avondeten werd klaargemaakt. Er was zelfs een steenoven, dus we hebben heerlijk zelfgemaakte pizza's gegeten! Ook was het handig dat de baan niet ver van het huis was, ongeveer tien minuten rijden. De baan waarop wij traiden werd goed onderhouden, had een goede hoogspringmat en er was ruimte voor een hele aanloop. Overdag was het er heel rustig, dus wij hadden de baan helemaal voor onszelf. De baan had een ontzettend mooi uitzicht en lag tussen twee hoge bergen in.

Gedurende de trainingsstage heb ik ongeveer twintig trainingen volbracht. Dit is vrij veel, maar omdat er genoeg tijd was om uit te rusten, was dit heel goed mogelijk. Op de meeste dagen heb ik twee keer getraind, één keer 's ochtends en één keer 's avonds. Maar we hebben ook af en toe een middag vrij gehad om goed uit te kunnen rusten. Je merkt aan het eind van de stage wel dat je lichaam geleidelijk uitgeput raakt en dat concentratie en energie afnemen. Ik heb heel gevarieerd getraind, waarbij elke training was bedoeld om een deel van de aanloop of de sprong te optimaliseren. Ik heb

Vlnr.: Jasper Heesbeen, Lisanne Hagens, Mandy van der Eijk, Douwe Amels, Marije Langen, Marco Goudzwaard en Hans Verheijde. (foto Hans Verheijde)

gewerkt aan coördinatie, rompspieren, looptechniek, verticale stabilisatie en springtechniek. Mijn trainer heeft ook heel veel van de loopjes en sprongen gefilmd, zodat we deze ter plekke konden analyseren en konden bedenken wat ik zou kunnen verbeteren. Zo konden we bijvoorbeeld zien of ik genoeg druk naar voren had tijdens het lopen en of ik mijn voet in de goede richting neerzette tijdens de afzet.

We hebben in totaal vier springtrainingen gedaan. Ik merkte dat ik in deze vier trainingen steeds meer gevoel kreeg bij het springen. Ook heb ik met mijn trainer tijdens de laatste springtraining een kleine verandering aangebracht in mijn lange aanloop. We waren erg blij dat we hierop waren gekomen, want met de nieuwe aanloop kan ik makkelijker frequentie opbouwen in de laatste paar passen, en dat zorgt ervoor dat ik makkelijker wegkom bij de afzet.

Al met al was het een hele leuke, maar vooral nuttige trainingsstage! Dankzij de trainingsstage ben ik helemaal klaar voor het outdoorseizoen, en heb ik heel veel zin in de wedstrijden!

Corinne Nugter

Op 28 februari vertrok ik naar Tenerife om met een selecte werpgroep onder leiding van Gert Damkat onze trainingen daar af te werken. Waar in Nederland de temperaturen nauwelijks boven nul uitstaken, was het daar bijna elke dag mooi weer met een graad of 25. Op twee dagen na, toen een flinke storm over het eiland trok. Noodgedwongen hebben we het schema omgegooid en binnen wat kracht- en circuittrainingen afgewerkt.

Tijdens mijn verblijf heb ik goede trainingen afgewerkt, waarbij een flink aantal PR's zijn gesneuveld. Helaas heb ik twee weken last van een verkoudheid gehad, maar dat heeft de kwaliteit van de trainingen niet tekort gedaan.

De werpkooi op Tenerife. (foto Erik Cadée)

Op moment van schrijven ben ik net terug van Tenerife en heb ik nog een paar dagen te gaan, voordat ik een aantal dagen naar Zweden ga. Daar doe ik een wedstrijd in de grote indoorhal van Växjö, waar ook wordt discus geworpen. Het wordt mijn derde jaar op rij dat ik hier naar toe ga en ik kijk er erg naar uit. Eens kijken of de goede trainingen van Tenerife zijn vruchten gaan afwerpen.....!

Via deze weg bedank ik het Vrienden-fonds voor de zeer waardevolle ondersteuning!

Wat je sport ook is...

NEW

AA Drink Iso•Lemon

De razendsnelle isotone dorst-
lessen met verfrissende lemon
smaak. Speciaal ontwikkeld
voor sporters!

AA Drink High Energy

De echte energie-booster.
Geeft je onmiddellijk een ener-
giestoot, zodat je snel weer
verder kunt.

AA Drink Pro•Energy

Voorziet het lichaam bij
langdurige inspanningen
langzaam, gelijkmatig
en langdurig van energie.

AA Drink Isotone

Door de isotone samenstelling
worden vocht en mineralen
onmiddellijk in je lichaam
opgenomen.

AA Drink Multi•Nine

De lekkere hypertone sport-
drank met echt vruchtensap en
toegevoegde vitamines.

AA Drink Sportwater

Zuiver water met alléén die
mineralen die je verloren hebt
bij het sporten. Bevat géén
calorieën.

AA drink heeft altijd dé sportdrank voor jou !

Voor meer info kijk op www.aa-drink.com